

[Vivike.]

er ikke sagkyndig nok til, at jeg tør kværlere meget stærkt. Det er jo noget, vi kan kigge på i udvalget.

En af årsagerne, har jeg imidlertid forstået, er, at svovlfattig olie, for at bruge det udtryk, er noget af en mangelvare og lidt svær at skaffe og at styre. Nu er der det mærkværdige ved det, at nede i Stignæs eksporterer vi jo svovlfattig olie til Sverige, altså olie med en meget lav svovlprocent, og så fyrer vi selv med de tunge olier. Og nu har vi altså lavet højere skorstene på en masse af vores industri og på vores elværker, hvilket altså kun har den virkning, at så er det dem, der bor længere væk, der får skidt, for anden betydning har de høje skorstene jo ikke. Det er jo lidt tosset, at vi sælger den gode svovlfattige olie til svenskerne, og så sender vi ellers vores møg ind over dem, for vi har jo normalt vestenvind — det er da det mest almindelige på disse breddegrader. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at vi brugte den svovlfattige olie selv, og så måtte svenskerne se, hvor de kunne få noget fra. Men lad nu det ligge.

Der er altså tale om en bemyndigelseslov, og ifølge den er ministeren bemyndiget til at stille sine krav eller lade være; ministeren skal nok komme til at opleve, at visse industrier vil klage og jamre, hvis han truer med at komme med krav om, at nu skal de ned på de og de procenter med hensyn til svovl i olien. Der vil jeg henstille til ministeren ikke at være særlig blødhjertet, men simpelt hen være hård, for det er da klart, at det er en omkostningsfordyrelse, men vi må betale, simpelt hen alle må vi være med til at betale, og man bør altså ikke være blød om hjertet, når industrierne kommer og beder om dispensation o. lign. — lad det så koste, hvad det kommer til at koste.

Det, jeg er lidt nervøs for — og det er måske alle — er, hvordan vi kan kontrollere, at denne lov bliver overholdt, når først den kommer ud i administrationen og bliver realitet. Her tænker jeg på de bestemmelser, vi har om olietanke, f. eks. om at olietanke med 6.000 l eller derover skal kontrolleres hver uge, for at man kan se, om der er utætheder, om der siver olie ned i undergrunden. Jeg har ikke hørt nogen eksempler på, at disse olietanke kontrolleres. Det er ejeren, der selv skal gøre det, og der foregår for-

mentlig en meget, meget ringe kontrol; altså, disse krav bliver ikke opfyldt. Det bliver også et problem med at få kontrolleret de krav, der nu vil blive stillet til industrivirksomheders fyring. Der tror jeg også vi er lidt dårligt stillet. Vores bygningsmyndigheder har ikke meget begreb om fyringskontrol, og jeg tror, vi skal prøve på allerede nu at finde ingeniører og give dem en efteruddannelse, så de bliver klar til at føre denne kontrol. Nu sagde jeg ingeniører; jeg må indrømme, at jeg ved ikke, om det er nødvendigt at have en ingeniøruddannelse for at kontrollere disse ting, og hvis det ikke er det, kunne vi jo uddanne andre mennesker. Men det er vel noget, vi kan tale om i udvalget. Vi har jo en tendens til, at næsten enhver bagatel, der skal laves i dette land, kræver en universitetsuddannelse eller en uddannelse ved en højere læreanstalt, men det kan vi vel finde ud af.

Jeg er altså bare meget interesseret i, at vi forbereder denne kontrol, at vi får folk, der er kapable til at foretage den, og det kikker vi på i udvalget, hvor socialistisk folkeparti går til arbejdet med en meget positiv indstilling.

Johan Philipsen: Må jeg ikke starte med at sige til hr. Vivike, at det vist næppe er rigtigt, at vi har solgt den svovlfattige olie til Sverige og beholdt den svovlrige selv. Det lå jo således under den periode, hvor svenskerne havde betydelig mangel på strøm og oliepriserne var meget høje, at svenskerne, ganske uanset den lovgivning, de har, fik olie med det svovlindhold, der nu kunne fremskaffes på verdensmarkedet, derunder også olie med et betydeligt svovlindhold, for ellers havde de simpelt hen ingen elektricitetsproduktion haft.

Det er heller næppe rigtigt, når du siger, at de høje skorstene ingen betydning har . . .

Formanden: Direkte tiltale er imod forretningsordenen.

Johan Philipsen: Jeg beklager, hr. formand. Det er næppe rigtigt, at de høje skorstene ingen betydning har. Man kan ved at opretholde bestemte temperaturer i skorstene få en bedre forbrænding end i de små skorstene.

I øvrigt skal jeg ikke deltage i nogen jammer